

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОМАШИНОБУДУВАННЯ В УКРАЇНІ

*Теплюк М.А., к.е.н., доцент,
mteplyuk@gmail.com
ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»*

*Дьоміна О.М., к.е.н., асистент,
diominaom@ukr.net*

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Актуальність тематики нашого дослідження зумовлена необхідністю інноваційного оновлення вітчизняного сільського господарства, що є особливо вагомим в євроінтеграційному процесі України. Безперечно стандарти якості, ринкової кон'юнктура та потреби Європейського Союзу формують виклики для нашого сільського господарства, спонукаючи вітчизняного виробника до інноватизації своєї діяльності, що свою чергу дозволить підвищити рівень конкурентоспроможності нашої продукції. Зазначимо, що сільське господарство є важливим сектор економіки України, оскільки формує лівову частку ВВП і сприяє розвитку супутнього виробництва. Цікавим є той факт, що наша держава асоціюється в економіко-політичних твердженнях, як аграрна країна, але разом тим, даний сектор має негативну тенденцію до зниження своєї ефективності та результативності.

Техніко-технологічний та економічний занепад вітчизняного сільськогосподарського машинобудування зумовлений причинами довготривалого характеру, основними з яких є:

- ✓ високий ступінь зношення технологічного обладнання підприємств сільськогосподарського машинобудування;
- ✓ невідповідна якість конструкційних матеріалів і комплектуючих виробів;
- ✓ низький рівень фінансування дослідно-конструкторських робіт;

- ✓ недосконалість регуляторної, цінової, бюджетної та податкової політики;
- ✓ недоступність до кредитних ресурсів та їх висока вартість;
- ✓ невідповідність методів управління виробництвом умовам ринкової економіки;
- ✓ низький рівень маркетингової, інформаційної та просвітницької роботи;
- ✓ не розвинута мережа технічного сервісу;
- ✓ недостатній рівень матеріально-технічного забезпечення аграрної освіти і науки, моральне і фізичне зношення їх бази;
- ✓ недосконалість амортизаційної політики.

Комплексне розв'язання зазначених проблем неможливе без належної державної підтримки і координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, а також нормативно-правового врегулювання шляхів вирішення основних проблем галузі.

Реалії сьогодення дозволяють стверджувати, що аграрний сектор України, потребує оновлення інструментів, механізмів та інших постулатів розвитку в процесі досягнення ділової досконалості. Разом з тим, варто відмітити, що даний метод оцінювання якості бізнесу є досить популярним у більшості розвинутих країн світу, але враховуючи вітчизняні реалії сьогодення, слід відзначити, що даний метод потребує уточнення та інноваційної адаптації до потреб аграрного сектору України. Зазначимо, що особливої уваги заслуговую визначення ролі та вирішення потреб інноваційного розвитку саме агромашинобудування, як ключового індикатору розвитку агропромислового комплексу, оскільки тотальна механізація та залучення інноваційних інструментів у відповідний сектор є ключовим драйвером підвищення рівня якості та об'єму виготовленої продукції.

На сучасному етапі економічного розвитку агропромисловий сектор України є одним із найважливішим сектором вітчизняної економіки. З врахуванням інтеграційних процесів, агробізнес повинен розвиватись за рахунок інноватизації своєї діяльності, оскільки функціонує в

умовах високої енергетичної залежності, а також з врахуванням екологізації з використання сучасних енерго- та природозберігаючих технологій, методів і способів меліорації та хімізації. Виробнича база агропромислової сфери спирається на розгалужену інфраструктурну мережу та систему науково-дослідного забезпечення її розвитку. Шляхи розвитку агропромислового сектору України передбачають збалансовані та взаємозв'язані структурні перебудови усіх його галузей, максимальне впровадження у виробництво найважливіших досягнень науково-технічного прогресу, світового досвіду, найбільш прогресивних форм економіки і організації виробництва на основі першочергового розв'язання актуальних проблем: перерозподіл землі та майна, включаючи поглиблення відносин власності на землю та запровадження механізмів реалізації права на власність; приватизація переробних підприємств; реструктуризація підприємств та форм господарювання; розвиток кооперації; впровадження ринкових методів господарювання – менеджменту та маркетингу; державне регулювання аграрної економіки шляхом ефективнішого використання цінних важелів, фінансово-кредитної і податкової систем; розвиток ринків сільськогосподарської продукції, матеріально-технічних ресурсів та послуг; інтенсифікація і диверсифікація зовнішньоекономічної діяльності тощо.

Література:

1. Toniuk, M., Karpova, T., Pishenina, T., Yakovleva, O. Development trends of investment activities in the agrarian sector of Ukraine. Herald of KievInstitute of Business and Technology. 2020. 43(1), p. 34-41. <https://doi.org/10.37203/kibit.2020.43.05>
2. Черепньов В.С., Онищенко О.А. "Стан і перспективи розвитку аграрного бізнесу." Редакційна колегія: ОГ Бондар, доктор юридичних наук, професор (2020): 279.
3. Дзюрах Ю. Розвиток агросектору-інвестія в майбутнє України. Матеріали конференцій МЦНД. 2020. С. 34-36.
4. Метеленко Н.Г., Сіліна І.В. Тенденції розвитку та проблеми вітчизняного сільгоспмашинобудування. Редакційна колегія: Бондар О.Г., д.ю.н., професор. 2020. 180 с.